

angaaende Spørgsmaalet om, hvilke Vidtløftigheder og Vanffeligheder der ere forbundne med, naar Communalbestyrelsen, efter eengang at have høvet Sundhedsvedtægterne, atter vil have dem satte i Kraft. Det er en Selvfølge, at dette Tilfælde maa betragtes paa samme Maade, som naar en Commune ikke tidligere har haft Sundhedsvedtægter og nu vil have dem. Jeg kan ikke see, at den Fremgangsmaade, som er forestrevet i Loven af 12te Januar 1858, i nogen Grad, hvorom det er værd at tale, vil vidtløftiggjøre eller vanffeliggjøre Vedtagelsen eller Gjenindsførelsen af Vedtægterne for Kommunen. — Jeg erkjender, at det i ethvert Tilfælde vil være nødvendigt at sende Lovudkastet tilbage til Landstinget, da det er en Selvfølge, at, naar man nu vedtager det usforandret i dette Thing, vil det være eensbetydende med, at Terminen for Afdagen til at faae Sundhedsvedtægterne ophævede vil blive forlænget fra 5 til 10 Aar, idet de da ikke ville kunne hævnes før ved den næste Revision. I Henhold til denne Udtalelse skal jeg tillade mig at anbefale det høie Thing at vedtage Loven, som den foreligger, dog naturligviis med den Ændring, at Terminen, inden hvilken Communalbestyrelsen kan faae Vedtægterne hævvede, forlænges, jeg antager passende, indtil 1ste Mai eller 1ste Juni.

Ordf. Den Ulempe, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgfreds (Fænger) fremhævede med Hensyn til de Forandringer, Udvalget har foreslaaet om, at Ophævelsen af Sundhedsvedtægter skulde kunne stee aarlig, istedetfor at den efter den tidligere Regel kun kunde stee hvert 5te Aar, har jeg for mit Vedkommende ikke overseet, og jeg kan til en vis Grad erkjende, at den er tilstede, men jeg skal dog tillade mig at gjøre opmærksom paa, at jeg troer, at, naar man spørger om, hvorvidt der factist er mere Udfigt til, at Sundhedsvedtægter ikke skulle blive ophævede i stort Antal, pludselig, strax, saa troer jeg, at dette snarere maa siges efter det Forslag, som Udvalget har gjort, end efter Regjeringens Udkast. Man maa vel lægge Mærke til, at „den flygtige Stemnings“ Indflydelse paa Sundhedsvedtægternes Bortfalden ikke er indkommen ved dette

Lovforslag, men allerede ved Loven af 29de December 1862. Denne Lov har nemlig givet den flygtige Stemning den Betydning, at man med eet Strøg kan ophæve Sundhedsvedtægterne, og jeg troer, man vil gribe til at ophæve flere Sundhedsvedtægter strax, naar man kun har Udfigt til atter om 5 Aar at kunne ophæve dem, end naar der er en Mulighed for, at man, hvis man fremdeles maatte blive utilfreds med dem, da kan ophæve dem hvert Aar i Løbet af kortere Tid. Jeg troer derfor, at den Bestemmelse, som Udvalget har foreslaaet, skjøndt den tilskyndende har Udseende af at frembringe en mindre stor Stabilitet, multigviis turde lede til en større. Det er jo navnlig for Landets Vedkommende, at der overhovedet kan være Tale om Ophævelse af Sundhedsvedtægter; thi jeg nærer ingen Tvivl om, at der i alle de Kjøbstæder, som overhovedet med Hensyn til Byggeforhold og Sundhedsforhold staae som ret egentlige Kjøbstæder og ikke nærme sig til Landets Forhold, kan der efter min Formening ikke blive Spørgsmaal om saadan Ophævelse. Der kan til enkelte Tider blive Spørgsmaal om at gjøre Forandringer i Sundhedsvedtægter — ogsaa efter de flygtige Stemninger, som findes —, men naar Afdagen til Forandringer efter Loven af 12te Januar 1858 er tilbageholdt, hvilket naturligviis maa have tilfølge, at Justitsministeriets og alle berettigede Autoriteters Samtykke udfordres til at forandre dem, nærer jeg ikke Tvivl om, at Sundhedsvedtægterne i alt Væsentligt, saaledes som de forskjellige Autoriteter kunne blive enige herom, ville bevares uskadede af flygtige Stemninger. Jeg troer, at man har befundet sig vel ved dem i Kjøbstæderne, og at man vil beholde dem, naar man kun spørger, om man vil ophæve dem eller beholde dem. Derimod kan der jo til forskjellig Tid være forskjellige Meninger om deres Indhold, men naar der opstaaer Spørgsmaal om Forandring i saa Henseende, skal — og det indeholder netop vort Forslag — naturligviis Justitsministeriet og de øvrige Autoriteter være berettigede til at nedlægge deres Indsigelse derimod. Altsaa kan jeg ikke finde, at den Indbending, som det ærede Medlem gjorde, har nogen meget stor Betydning. Den hele flygtige Stemnings Be-